

Rondom de stal

Terug nu naar de bijenstal op de Vosheuvel. Arie Meijer vertelt mij: 'Het is uiteindelijk de bedoeling dat hier of carnica- of Buckfastbijen komen te staan. Nu heb ik een Buckfast en een rasloos volk. De, laat ik zeggen, aaibaarheid van de bijen moet hier met veel bezoek eigenlijk wel hoog zijn. Zelf heb ik dit jaar meegedaan aan het doppenproject. Dat is echter niet op een succes uitgelopen'. Toekomstplannen zijn er genoeg. 'Er zal een 'bijenpad' worden samengesteld. Hierin willen we het verhaal en de werkzaamheden van de honingbijen laten zien. Drachtplanten en werkverdeling zullen daarbij belangrijkste onderwerpen zijn. De wintermaanden zijn een mooie gelegenheid dit een beetje uit te werken. Dat een observatiekast een belangrijke plaats zal innemen mag duidelijk zijn'.

Tijdens de jaarlijkse opendag van de Vosheuvel, is ook

imkersvereniging Eemkwartier actief. Arie Meijer: 'Een grote groep van onze leden is hier dan aanwezig voor het geven van voorlichting en de verkoop van bijenproducten. Imkers kunnen er materialen voor de imkerij aanschaffen. Ook weer zo'n aan gelegenheid om mensen te informeren over de bijenhouderij'.

Moet gaan lukken

Met een boerderijtuin vol vaste planten, kruiden en groenten en veel drachtplanten zullen de bijen een aardige indruk kunnen geven van hun bestaan. Aangevuld met een observatiekast en de uitleg van imker Arie Meijer zal er een wervende werking uitgaan van de Vosheuvel. Bovendien zullen de verschillende, jaarlijks terugkerende, activiteiten op de boerderij een groot publiek trekken. Met een bezoekersaantal van rond de 65.000 per jaar zal het naar mijn idee wel gaan lukken de bijenhouderij uit te dragen.

bijen

DE LEZER SCHRIJFT

Nu of nooit

De VBBN groep Friesland vergaderde op 30 oktober j.l. voor het eerst onder leiding van de nieuwe voorzitter Wieb Top. Het werd een goede vergadering dankzij zijn bekwame en vertrouwenwekkende leiding. Daarnaast hield Dick Vunderink de imkers een spiegel voor waarin zij zichzelf en de toekomst konden zien.

Wat mij zeer trof was het glasheldere verhaal van Dick Vunderink over wat er allemaal op de imkerij afkomt aan nieuwe ontwikkelingen, een opsomming van veel bedreigingen maar ook nog kansen. Eén onderdeel daaruit sprak mij zeer aan en dat is het kleine aantal imkers in ons landje en de verdeling over vijf organisaties. Dat gaat zich tegen ons keren en ik wil uitleggen waarom.

Natuur, wat we ons er ook bij voorstellen, is een onderwerp van de politiek geworden, waarbij het gaat om economie of milieu. Discussies, emotie, lobby, schijndeskundigheid en werkelijke deskundigheid; het hoort er allemaal bij, omdat een steeds groeiende bevolking en een steeds snellere technische ontwikkeling om steeds meer ruimte vraagt. Kortom een proces van keuzen waarvan niemand kan voorspellen hoe het afloopt en er zijn veel spelers in het veld. Hier is niets mis mee, maar het is goed om dat te onderkennen, want de imkerij is ook een speler, zij het een kleine. Klein zijn is vervelend, maar hoeft niet tot buiten het spel staan te leiden. Erg vervelend is, dat

het kleine spelertje verdeeld is in vijf stukken, wat conditie en spelcontrole verzwakt. Verder is het een heel zuinig spelertje dat er met zijn versleten kleren niet uitziet. Het resultaat is, dat het kleine spelertje met zijn slechte conditie en onverzorgd uiterlijk onder de voet wordt gelopen.

Er moet nu echt iets gebeuren! In de eerste plaats moeten we af van die verdeeldheid. Met respect voor de vijf organisaties en hun verleden, maar een fusie waarbij alle vijf organisaties ophouden te bestaan en opgaan in een compleet nieuwe organisatie is mijns inziens de enige oplossing! In de tweede plaats moet de imkerij meer geld willen besteden aan het vak of wel aan de hobby van het imkeren. Meer geld voor onderzoek, meer geld voor ziektenbestrijding en meer geld voor organisatie en promotie. Dit moet door de leden opgebracht worden, subsidies zijn verleden tijd en leiden overigens toch alleen maar tot verweking van mentaliteit.

We moeten het helemaal alleen doen en dat kan als we het verhaal van Dick Vunderink over bedreigingen en kansen als uitgangspunt nemen en werkelijk willen veranderen. Het is vijf voor twaalf en nooit te laat als de wil er is. Het alternatief is een bijenhouderij die wegzakt naar de zijkant, mogelijk verboden wordt in natuurgebieden om andere insecten een kans te geven en ook in woonomgevingen niet meer welkom is vanwege het imago van rommeligheid, steeklust en rare ziekten.

Maup van Dijk, Makkinga